

На полонині

— Гей, Іва, вівці ген далеко тобі розбіглися. Ще тобі пропаде котра, а ти і світа Божого не бачиш, тільки латаєш той свій киптар, що й так геть розлазиться, такий подертий.

— Не журіться, ґаздо, за мої вівці. Вони не пропадуть. Чуєте, як вони всі подзвонюють своїми дзвіночками, та й Бурко добре пильнує їх. Гірша справа, що мій киптар геть мені подерся, ні верху ні споду, діри та й годі!

— Не сумуй, Іва, будеш мати вовняний каптан, не змерзнеш зимою.

— Ой, ґаздо, не жартуйте з бідного леґіня. Я не такий багатир, як ви, щоб купувати собі вовняні каптани.

— На це не треба ніякого багацтва. Чейже ти відставиш вовну на континґент?

— Певне, що доставлю. Адже вівці значені, та й хто би хотів наражуватися на кару?

— Отже затям собі, Іва, що цьогорічна премійна акція дає право кожному вівчареві до тканих матеріялів. Отже, за кожне кільо білої вовни дають матеріялів вартости 4-ох зол., за 1 кільо сірої вовни матеріялів вартости 3 зол., а за 1 кільо чорної вовни — матеріялів вартости 2 зол. Крім цього після стриження можна одержати ¼ вовни. Отже бачиш, леґіне, що сам можеш дістати вовну на теплий каптан із рукавами, та ще й полотна на нову сорочку. Попроси маму, то спряде тобі вовну і пошиє вовняний каптан, — бач, я казав правду, а не насміхався над твоєю бідою!

— Ваша правда, ґаздо! Але звідки ви про все це знаєте?

— Оголошення були та й у громаді про це говорили.

— То ви мене дуже потішили й розважили, ґаздо. А коли стануть стригти вівці?

Попроси маму, то спряде тобі вовну і пошиє вовняний каптан, — бач, я казав правду, а не насміхався над твоєю бідою!

— Ваша правда, ґаздо! Але звідки ви про все це знаєте?

— Оголошення були та й у громаді про це говорили.

— То ви мене дуже потішили й розважили, ґаздо. А коли стануть стригти вівці?

— Вже недовго. Але не турбуйся, дістанеш у свій час повідомлення.

